

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 417/2018-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. novembra 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom [REDACTED], [REDACTED], vo veci namietaného porušenia jeho základných práv garantovaných čl. 17 ods. 1, 2, 5, čl. 46 ods. 1 a čl. 50 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 5 ods. 1 písm. c) a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj čl. 4 ods. 1 Protokolu č. 7 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3 Tpo 300/2018 z 10. októbra 2018 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] prijíma na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 20. novembra 2018 sa [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“) domáha zrušenia v záhlaví citovaného uznesenia Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“), pretože je toho názoru, že ním bolo porušené jeho základné právo na osobnú slobodu, právo na spravodlivý proces a právo na zákaz trestného stíhania dvakrát v tej istej veci.

2. Sťažovateľ namietané porušenie svojich v záhlaví citovaných základných práv vidí v napadnutom uznesení krajského súdu, ktorým odvolací súd zrušil uznesenie Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 5 Tpo 35/2018-273 zo 4. októbra 2018, obvineného sťažovateľa

zobral do väzby, jeho žiadosť o nahradenie väzby písomným sľubom zamietol a túto väzbu nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka, pretože nerešpektoval základné zásady väzobného obmedzenia osobnej slobody ani trestného stíhania sťažovateľa.

3. V odôvodnení ústavnej sťažnosti sťažovateľ najskôr vytýkal, že krajský súd porušil zásadu „ne bis idem“, keď sťažovateľovi bola 30. septembra 2018 na mieste nehody za dopravný priestupok uložená sankcia vo forme blokovej pokuty, ktorým sa meritórne skončilo priestupkové konanie za skutok, ktorý je mu kladený za vinu v trestnom konaní a na ktorý bolo následne vznesené obvinenie. Spolu s tým sťažovateľ spochybňuje tiež postup orgánov činných v trestnom konaní pri získavaní a hodnotení dôkazov, z ktorých vyvodil existenciu väzobného stíhania sťažovateľa.

4. Ústavný súd konštatuje, že ústavná sťažnosť je prípustná a bola podaná včas (§ 53 ods. 1 a 3 zákona o ústavnom súde) a spĺňa tiež ostatné náležitosti vyžadované zákonom (§ 20, § 49 a nasl. zákona o ústavnom súde). Zároveň nastoľuje viacero ústavnoprávnych konsekvencií vo vzťahu k napadnutému uzneseniu krajského súdu, ktoré musí ústavný súd vyriešiť v ďalšom (meritórnom) štádiu konania po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie podľa § 25 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. novembra 2018